

ADAPTAČNÍ POBYT NA RUSAVĚ

Napsal: Jakub Večeřa 6. C

Na adaptační kurz, kterého jsem se měl letos zúčastnit, jsem se těšil už od začátku školního roku. Na Rusavu jsme vyrazili v úterý 25. 9. Cesta byla dlouhá víc než 7 km, ale ubíhala nám velmi rychle, protože jsem měl kolem sebe spoustu kamarádů.

My kluci jsme byli ubytovaní ve srubu, který se jmenoval Výčep. Počasí jsme měli celkem chladné a hned první den nás venku zastihly i kroupy. Po celou dobu našeho pobytu jsme hráli spoustu prima her. Já jsem si nejvíc užil hru Piráti a Sázky. A také se mi líbilo, že jsme si říkali přezdívkami. Jídlo bylo výborné a paní učitelky byly prima. Zažili jsme spoustu legrace.

Napsala: Nela Gajdošíková 6. A

Ve dnech 17.–19. září jsme my, třída 6. A, vyrazili na adaptační pobyt na Rusavě. Šli jsme pěšky ze Základní školy ve Fryštáku až na penzion U Bílého koně na Vlčkově. První myšlenky byl všelijaké: „Bude tam hezky?“ „Budou dobré obědy?“ Ale nakonec se na všechny otázky našly odpovědi. Když jsme po nekonečně dlouhé cestě došli na místo, všichni byli nadšení. Mně osobně se nejvíce líbili koně a hlavně výhled na ně z našeho srubu „Lípa“. Dále se mi zalíbila hra skalní golf, při které se pocity měnily každou chvíli, a mnohdy to vypadalo, že je cíl nezasažitelný, ale nakonec všechno dobře dopadlo. A zaujala mě i pošta, hlavně kreslení obálky. Ale někdy se objevily dopisy od tajné osoby, a to pak byla záhada na celý den. Ale ani ostatní aktivity nebyly špatné.

Takže z toho plyne, že to byl zážitek, na který se nikdy nezapomene.

Napsal: Jáchym Červený 6. B

Koncem září v 8:30 jsme se sešli ve skoro plném počtu na školním dvoře. Všichni se fyzicky i psychicky připravovali na sedmikilometrovou túru. Jakmile nám pan ředitel pomohl naložit kufry do auta, vyšli jsme.

První zastávka byla v Lukovečku v obchodě, kam se nahrnulo dvacet dětí. Paní prodavačka zářila radostí. U koupaliště jsme nabrali Tondu. Šli jsme dál směrem k Dubu. Bylo to hodně do kopce. Martina pod kopcem začalo bolet břicho, my v čele s panem učitelem Nedbalem pokračovali dále. Paní učitelka Floriánová počkala na Martinovu mamku. My už byli na odpočívadle, kde Vojta našel klouzka. Jakmile se paní učitelka vrátila, konvoj se dal do pohybu. Někteří nadávali jak špačci, ale museli jsme ten kopec vyjít.

„U Dubu, konečně!“, řekl jsem si a všichni usedli. Posvačili jsme a šli ještě jeden kilometr z kopce. Jakmile jsme přišli k civilizaci, přepadli nás kovbojové (paní učitelky). Potřebovali pomoci, jelikož se jim ztratili, nebo spíš uletěli „papíroví koni.“ Hledali jsme po lese a úspěšně je našli. Za odměnu nás zavedli do penzionu U Bílého koně.

Nejdřív jsme šli na oběd. Pak jsme se ubytovali a hráli hry, hodně her.

Druhý den byla rozcvička a snídaně, hromada her a večere a hra na sázky a temná a krásně udělaná stezka odvahy.

Ráno jsme vyšli zpět směr Fryšták. Šli jsme a šli a šli, až jsme míjeli ceduli Fryšták. Ve škole jsme si vzali kufry a šli domů. Já osobně měl nohy „až za hlavou.“ Jako suvenýr jsem si donesl zážitky, více informací o spolužácích a hříby. Za mě 6 z 5 hvězdiček.

ADAPTAČNÍ POBYT NA RUSAVĚ

Napsala: Karolína Sovadinová 6. C

25. září bylo ráno jako každé jiné, jen místo aktovek batohy a kufry. Jdeme na Adaptační kurz na Rusavě, kde strávíme tři nádherné dny v přírodě.

Sraz byl na školním dvoře v 8:30. Šli jsme přes Fryšták, přes Lukoveček a na rozcestí U Dubu byla přestávka. Kolem hotelu Ráztoka až do penzionu U Bílého koně. To byl cíl naší cesty. Naobědvali jsme se a ubytovali.

První den jsme hráli hry v lese, teda až na malování obálek na poštu a toho, že nám na jednu hru pršelo. Hráli jsme skalní golf, to byla opravdu úžasná hra! Byl to vlastně normální golf, jenže v lese a s florbalkami a tenisákem. Běhalo se podle čísel od jedné značky ke druhé. Ve skupině jsme byli čtyři a každý měl jen jeden úder. Odbilo se do míčku, předala se florbalka, a tak se to opakovalo pořád dokola, než jsme oběhli všechny značky. Další dobrá hra byli piráti. Hra spočívala v tom, že jsme měli kolem hlavy šátek, pod kterým bylo upevněné číslo, které nesměl nikdo vidět. Pobíhali jsme v lese a schovávali se za stromy. Vše mělo trvat asi dvacet minut, ale paní učitelky viděly, že nás to opravdu baví, takže jsme hráli skoro hodinu. I když náš tým prohrál, byla to velká zábava!

A co bydlení?

Bydlelo se ve srubech, které byly tři. Výčep, Ryba a Lípa. Podle jmen srubů potom naše třída vymyslela pokřik a také naše heslo, které znělo: „Ryvylí“ (ry-Ryba, vy-Výčep, li-Lípa).

Nesmím opomenout ani výborné jídlo, které nám vařil syn paní Sobalové. Sobalovi jsou totiž majitelé penzionu.

Tenhle úžasný výlet by však nebyl, kdybychom neměli tak úžasnou a skvělou třídní učitelku Miluši Šafářovou. Té však pomáhaly také paní učitelka Helena Ondrášová a její dcera. Všem paním učitelkám bych proto chtěla poděkovat.

Na Rusavě se mi líbilo tak moc, že jsem se tam musela za tři dny vrátit. Našla jsem místa, kde se hrály různé hry a objevila i fáborcky, podle kterých se hledal poklad. Uvědomila jsem si, jak je mi s kamarády dobře

Napsala: Klára Kamila Gyuricseková 6. B

Sraz byl ve středu 19. září v 8:30 ráno na školním dvoře. Odložili jsme si batohy, kufry a šli pro důležité informace. Zjistilo se, kdo už přišel a kdo ještě ne. V 8:50 se vycházelo ze školního dvora. Šli jsme 7 km, mezi tím proběhla i šišková válka, která skončila hned, jak jsme dostali první úkol. „Rozutekli se koně, co teď?“ Tak jsme běhali, skákali a lezli po lese, hlavně abychom našli všechny koně. Když tomu tak bylo, posádka, co ztratila koně, nás zavedla k chatě U Bílého koně. Na místě jsme dostali spoustu informací a šli se ubytovat. Všichni kluci spali ve srubu jménem Výčep, jedna parta holek v Lípě a druhá skupina v Rybě. Pak už se hrály hry a dělaly hlouposti.

Je 20. září a my jsme vstali ještě dřív, než nás přišly vzbudit paní učitelky. Chvilku jsme si povídaly a potom jsme se připravovaly na rozcvičku. Přišly paní učitelky a začala rozcvička, nejdřív menší protahování, potom kratší běh, tam a zpátky. Skončila rozcvička a šli jsme všichni na snídani. Tam jsme se pořádně posilnili na další skvělý a hlavně zážitkový den. Potom přišly na řadu hry, zábava a vědomosti. Hurá na oběd! Když jsme se najedli, bylo osobní volno, někdo si kopal s míčem, někdo si házel frisbee a někdo si šel popovídat na srub. Po osobním volnu nastaly další aktivity. Všechny nás bavily, naplňovaly a vyřádily do doby, než přišla večeře. Najedli jsme se a měli další aktivity. Pak jsme všichni odešli do srubů, kde jsme si udělali hygienu a šli spát.

Na seznamovacím pobytu se mi hrozně moc líbilo a chtěla bych si to zopakovat! Děkuji za všechno lidem, co to se mnou vydrželi, co si se mnou hezky povídali a hráli. Ale hlavně paním učitelkám za to, že tam s námi byly a zpřijemnily nám celý pobyt.

ADAPTAČNÍ POBYT NA RUSAVĚ

Napsala: Sára Václavková 6. A

V pondělí 17. září jsme ze školy vyrazili okolo půl deváté s naší paní učitelkou Janou Kalandrovou a Marcelou Klapilovou. Šli jsme přes Lukoveček a došli na rozcestí U Dubu. Tam jsme si dali malou svačinku a zamířili na Rusavu.

Jakmile jsme byli na Rusavě, v duchu jsem si řekla: „Konečně!“ Cesta byla dlouhá, ale nikomu se nic nestalo.

Než jsme došli do penzionu U Bílého koně, čekala nás hra v lese. Paní učitelka Šafářová a Ondrášová se svou dcerou Klárou byly převlečené za kovboje. Hra byla o tom, že jsme měli za úkol najít v lese ztracené koně, kteří se jim zaběhli, byli nakreslení na bílé kartě a poschovávaní v lese. Poté, co jsme splnili úkol, mohli jsme jít dál.

Konečně jsme došli k penzionu U Bílého koně. Sedli jsme si na lavičky a rozdělili se na skupiny, které budou spát ve srubech. Já jsem spala ve srubu s názvem Lípa. Srub dostal jméno podle lípy, která roste vedle něho. Se mnou spaly – Monča, Nela, Bára a Lucka. Další srub byl Ryba, vedle kterého je malý bazén, kde dříve chovali ryby a žáby. Spaly v něm: Kiki, Kristy, Andrea, Kája a Emča. Třetí srub se jmenoval Výčep, vedle kterého byla restaurace. V tomto srubu spali všichni kluci.

Druhý den jsme vstali v 7:30. Všichni se oblékli a šli na rozcvičku s paní učitelkou Šafářovou. Poté byla snídaně a následoval program. Když bylo po obědě osobní volno, byli všichni na srubech.

Odpoledne jsme hráli hry v lese. Bylo to super.

Večer byla pro nás nachystaná stezka odvahy. Já jsem šla s Moňou. Byla to zábava, nejprve pan vedoucí penzionu dělal prase (chrochtal jako prase) a šramotil listím. Na konci stezky byl papír, na který se měli všichni podepsat. Jenomže na nás vybafla Kuky – dcera paní učitelky Ondrášové. Zvládli jsme to v pohodě. Třetí den jsme odcházeli pěšky domů. Taková škoda, moc mě to tam bavilo. Cestou na rozcestí U Dubu jsme potkali žáky 6. B. Spolu s nimi šla paní učitelka Floriánová a pan učitel Nedbal.

Když jsem došla domů, vybalila jsem se a konečně se trochu prospala z dlouhé cesty.

Doufám, že tam půjdeme i v 8. třídě.

Napsala: Kristýna Pavlíková 6. A

V pondělí 17. 9. 2018 jsme se vydali se třídou a dvěma učitelkami pěšky na třídní adaptační pobyt na Rusavu. Cesta vedla lesem přes Lukoveček až do Rusavy. Než jsme přišli na chatu U Bílého koně, kde jsme byli ubytováni, paní učitelky pro nás připravily hru s cílem najít tzv. ztracené koně. Následně jsme se ubytovali a seznámili s prostory areálu a programem celého kurzu. Následoval oběd, po kterém bylo osobní volno. Poté jsme společně hráli hry na stmelení kolektivu, např. mnohonožky, kreslení batůžků, pošta, kam jsme si psali vzkazy atd. Po večeři proběhla hra sázky, která se nám moc líbila, a pak jsme hodnotili celý denní program.

Druhý den po snídani se utvořily dvojice podle abecedy a se zavázanýma očima jsme doprovodili svou dvojici k místu další hry. Hra „Lana“ spočívala v překonání překážek z natažených lan mezi stromy, u kterých jsme si museli navzájem pomáhat. Následovaly hry cesta za pokladem s třídním učitelem, skalní golf, autogramy, piráti atd. Večer byl táborák zakončený stezkou odvahy, která měla velký úspěch. Poslední den po snídani jsme si sbalili věci a zahráli poslední hru, ve které nám spolužáci psali vzkazy na záda. Domů jsme šli společně pěšky a nikomu se ani nechtělo domů. Celá akce se mi moc líbila a budu na i ráda vzpomínat.

Děkuji všem učitelům a spolužákům za zážitek.